

Hei.

Jeg heter [Navn] og er ti år.

Nå skal jeg fortelle deg om hverdagen min i steinalderen. Den er kanskje ikke akkurat lik som en hverdag til en jente i året 2014.

Jeg våknet en solfull dag. Det var tidlig om morgenen. Jeg skulle begynne med arbeidet. En lang dag startet nå. Slitsoomt.

Så jeg gikk opp, kladdet på meg en liten, littegrønn fellebe kjole av reinsdyrskinn og vekket lillebroren min [Navn], som var 8. Han hadde begynt å lære seg å jakke når han var 5.

Det var viktig for gutter å lære å jakte for engang kom de selv til å bli fedre og da måtte de lære barna sine å jakte. Jentene drev som oftest med å hjelpe mødrene med å lage mat eller ting ved huset. Når guttene lærte å gå på jakt brukte de spyd, pil og bue. De tok alltid bare med så mye mat som de akkurat trengte. For hvis vi ville ha fatt med mye mat og lagt det i fett et ville det

råttet, ville dyr ville ha spist
det eller skadedyr ville
kommet. Når de kom hjem
fra jakt møte kjøtt grilles
før de kunne spise det.

Derfor grave de en grop
og la noen steiner i den. Så
tent de et bål oppå steinene
og ventet til det brant opp.
Så la de et lag med våt
mose i og så kjøtt stykket.

Efter det tok de et lag
til med våt mose og så
steiner igjen. De tent et
bål oppå steinene og så var
det bare å vente. Endelig var

kjøttet ferlig og vi kunne
spise. Jeg var skrubt saltet.
Etter maten fikk vi endelig
slappe litt av men etterpå
ventet arbeidet igjen. Neste
dag fikk jeg være med på
jakt. « [Navn], du må skynde
deg, vi skal dra ». Jeg var
klar og gledet meg. Jeg
skulle få være med på
jakt!! Vi dro langt inn i
skogen for å søke etter
lykken der. På veien
møtte vi en jente på min
alder. Hun virket hyggelig
og het Tina. Hun fikk være

med på jakt og under veis
fortalte hun meg hvor for
hun gikk alene rundt i
skogene. Hun hadde mistet
foreldrene under en oversvø-
melse der hvor de bodde.
Tina var akkurat å komme
seg opp men det klarte
ikke foreldrene hennes. Hun
var enetann så hun hadde
ingen søsken. Nå var hun
glad for at hun hadde
truffet oss for det
kunne jo hende at hun
møtte på vilde dyr eller
fikk en farlig sykdom.

Jeg og Tina ble etter hvert
verdens beste venner og vi
spilte oss aldri. Men du tror
vel ikke at det ikke skjedde
en ulykke med oss?

Jø, for netopp det skjedde,
og det var veldig TRIST!

Det var tidlig en morgen
og det var skyfri himmel.
Jeg og Tina sovnet med arbeidet.
Plutselig hørte jeg et skikkelig
bråk utenfor og gikk ut for
å se hva det var. Det var
et steinras. Og det hadde retning
mot huset vårt! Det kom
raskt nærmere og nærmere.

Jeg skrek så høyt jeg kunne
og heldigvis hørte alle at
jeg ropte. Vi var på vei til å
løpe for livet da [Navn] snudde
og vikket ankelen. For løp.

Tilbake for å hente [Navn] og
rakk akkurat og kaste [Navn]
langt unna. Pappa forsvant bak
steinene. Da stein raset var
over løp vi tilbake til det
som utgang hadde vært
huset vårt. Pappa var død.
Han lå begravet under steinene
og rørte seg ikke. Vi gråt og
gråt til det ikke var flere
fåre igjen. Men fortsatt

fortsatte vi å gråte. Vi gråt
uten tårer og til det ikke var
mer igjen til å gråte. Nå
må vi flytte. Bort fra pappa
og bort fra alt vi en gang
hadde. Alt hadde vi latt
igjen i huset så vi hadde
ingen ting. Ikke kunne vi hente
ut noe heller. Så vi gikk
bort helt for å finne oss
et nytt hjem.

Nå startet et nytt liv for
meg og time. Et liv uten en
far, uten et hus og alt var
borte. Tiden gikk og vi ble
eldre og eldre. Jeg og time

var nå blitt 16 og [Navn] var
14. Han begynte å gå
på jakt alone, mens vi hjalp
mor som nå var blitt 90 med
å hjelpe til hjemme. Arne gikk
mor døde og Tina og [Navn]
giftet seg. Jeg møtte en
gutt som het Lars og vi
giftet oss også. Vi levde
sammen.